

ΑΡΘΡΟ ΠΡΟΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

Επικοινωνία:

Γραφείο Επικοινωνίας
Τομέας Προώθησης και Προβολής, Πανεπιστήμιο Κύπρου
Τηλ. 22894304
ηλ. διεύθυνση: prinfo@ucy.ac.cy ,
ιστοσελίδα: www.pr.ucy.ac.cy

ΚΟΙΝΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΕΠΙΖΗΤΟΥΝ ΚΟΙΝΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ

του Αντώνη Κάκα

Όλοι μας διερωτώμαστε γιατί κατέληξε η χώρα μας στην κατάσταση που βρίσκεται σήμερα της οικονομικής καταστροφής. Διαφαίνεται πλέον ότι ο βαθύτερος λόγος έγκειται στις σοβαρές αδυναμίες του πολιτικού μας συστήματος. Ένα σύστημα πολωμένο, αναχρονιστικό και στάσιμο στις ιδέες που κυριαρχούσαν κατά την ίδρυσή του, τη δεκαετία του 1960, χωρίς ουσιαστική εξέλιξη για να το φέρουν σε μια νέα μορφή που θα μπορεί να αντιμετωπίζει τις προκλήσεις της σύγχρονης εποχής μας.

Είναι πολλά τα συμπτώματα που υποδεικνύουν αυτή τη σοβαρή αδυναμία του πολιτικού μας συστήματος. Ίσως το πιο τρανταχτό σύμπτωμα είναι το γεγονός ότι αυτό δεν μπορεί να λειτουργήσει εθνικά για την αντιμετώπιση σοβαρών προβλημάτων και προκλήσεων μέσα από τη συνεργασία για την ανάπτυξη κοινής εθνικής στρατηγικής. Η απλή λογική που ζητά κοινή προσπάθεια για την επιτυχία κοινών στόχων απουσιάζει από το πολιτικό μας σύστημα.

Αυτή η λογική ότι τα εθνικά θέματα πρέπει να αντιμετωπίζονται από το πολιτικό σύστημα κάτω από πνεύμα συνεργασίας και όχι διαφωνίας, υλοποιείται στα σύγχρονα κράτη μέσα από ένα βασικό μοντέλο λειτουργίας, όπου για κάθε σημαντικό θέμα ανάπτυξης, η χώρα δημιουργεί Επιτροπές Ειδικών, οι οποίες προβαίνουν σε βάθος ανάλυση του θέματος, από καθαρά επιστημονική σκοπιά, και προτείνουν διάφορες επιλογές αντιμετώπισής του. Ο διορισμός των Επιτροπών αυτών γίνεται από το πολιτικό σύστημα ως ένα σύνολο, όχι από τα κόμματα ξεχωριστά ή την κυβέρνηση, αλλά σύσσωμο το πολιτικό σύστημα υιοθετεί τη σύνθεση και τους όρους λειτουργίας τους. Ως εκ τούτου, οι ειδικές μελέτες που διεξάγονται από τις επιτροπές δεν έχουν καμιά πολιτική ή κομματική χροιά, αλλά παραμένουν μόνο στην ψυχρή, αντικειμενική, επιστημονική και ειδική ανάλυση του θέματος. Στόχος τους δεν είναι να λύσουν το θέμα, αλλά να ενημερώσουν την πολιτεία σχετικά και να της προσφέρουν τις επιλογές αντιμετώπισης των προκλήσεων που τίθενται.

Η πολιτεία και οι διάφορες κομματικές και άλλες οργανώσεις της μπορούν έτσι να συζητήσουν, επί ίσης βάσεως, η κάθε μία επιλέγοντας, βασιζόμενη επίσης στην ευρύτερη φιλοσοφική και ιδεολογική της προσέγγιση, τη δική της θέση - ανάμεσα στις επιλογές που προσφέρει η ειδική μελέτη - και να καταλήξουν (κάποτε μέσα από την τελική ετυμηγορία των πολιτών) στην πολιτική απόφαση της χώρας επί του θέματος. Τα επιχειρήματα της κάθε ομάδας και ο πολιτικός της λόγος, στηρίζονται πάνω στην ίδια επιστημονική μελέτη που έχει διεκπεραιωθεί για να δώσει τη βάση σε ένα εποικοδομητικό διάλογο ανάμεσα στο πολιτικό σύστημα. Έτσι η χώρα καταλήγει σε αποφάσεις και εθνικές στρατηγικές οι οποίες γίνονται γενικά αποδεκτές. Η διαφωνία, όταν και εάν υπάρχει, παραμένει μόνο στην ιδεολογική προσέγγιση και κρίνεται μετά από χρόνια μέσα από τα αποτελέσματα και τις συνέπειες της απόφασης.

Η Κύπρος, δυστυχώς, παρόλο που σε πολλούς τομείς είναι όντως ένα σύγχρονο κράτος, δεν ακολουθεί αυτόν τον πεπατημένο και αποδεδειγμένο τρόπο λειτουργίας για τη στρατηγική ανάπτυξή της. Στην Κύπρο εξακολουθεί, παρά τις διάφορες εθνικές συμφορές που έχουν επέλθει στη σύντομη ιστορία του κράτους μας, να πρεσβεύει η νοοτροπία της διαφωνίας παρά της συνεργασίας. Έτσι αντί για εθνικές μελέτες που χαίρουν της εμπιστοσύνης και αποδοχής από όλο το πολιτικό σύστημα, τα διάφορα κόμματα προικοδοτούν ειδικές μελέτες εμπειρογνομόνων για δικούς τους σκοπούς και που ουσιαστικά εκφράζουν την εξαρχής τοποθέτηση του κόμματος ή του οργανισμού επί του θέματος.

Η προσέγγιση αυτή προωθεί την έντονη αντιπαράθεση μεταξύ των διαφορετικών κομμάτων/ομάδων, εφόσον η κάθε μια δεσμεύεται εκ των προτέρων για τη θέση της. Αυτός είναι ίσως ένας από τους λόγους που έχουμε στην Κύπρο πληθώρα διαφορετικών κομμάτων. Η εκ των προτέρων ιδεολογική τοποθέτηση επί καίριων θεμάτων, δεν αφήνει χώρο για διαπραγματεύσεις και σύγκλιση και ως εκ τούτου ωθεί προς τον πολυτεμαχισμό. Και το πρόβλημα διαιωνίζεται. Θέματα τα οποία θα έπρεπε, τουλάχιστον αρχικά, να επιδέχονται μια ουδέτερη αντιμετώπιση από κάθε κόμμα, βασιζόμενη στην έμπειρη, αντικειμενική και ανεξάρτητη γνώση, αντιμετωπίζονται επιφανειακά και με έντονη ιδεολογική φόρτιση.

Αυτό δυστυχώς συμβαίνει και σήμερα μπροστά στο μεγάλο κίνδυνο της ολοκληρωτικής οικονομικής καταστροφής και της απώλειας των δικαιωμάτων μας από το φυσικό πλούτο των υδρογονανθράκων της χώρας μας. Διάφορα κόμματα υπόσχονται μέσα από ειδικές μελέτες που έχουν προικοδοτήσει τα ίδια ότι θα βρουν τις πιο καλές λύσεις που όμως δυστυχώς, όπως έχουμε αναφέρει πιο πάνω, έχουν τα ίδια ήδη προσανατολίσει τους ειδικούς να ασχοληθούν με τέτοιου είδους λύσεις που τα ίδια πιστεύουν ότι θα είναι κατάλληλες.

Οι κομματικές αυτές μελέτες ουσιαστικά αποτελούν ακόμη μία αποθήκη πυρομαχικών του κάθε κόμματος που στρέφει προς τα άλλα στο πλαίσιο του ανελέητου εσωτερικού κομματικού πολέμου διαφωνίας που ζούμε και αυτή την περίοδο. Ο στόχος των μελετών αυτών δεν είναι κοινός στόχος της χώρας και η οποιαδήποτε θετική αξία που μπορεί να έχουν για τα κόμματα που τις προικοδοτούν δημιουργεί ταυτόχρονα αρνητική αξία για τη χώρα.

Ως εκ τούτου, εισηγούμαστε όπως τα κόμματα εγκαταλείψουν τις δικές τους μελέτες και συνεργαστούν για μια εθνική μελέτη επί του θέματος της οικονομίας και του φυσικού αερίου, μέσα από την οποία θα αποφασιστεί κοινή εθνική στρατηγική γραμμή που θα καθοδηγεί τις προσπάθειες όλων των κυβερνήσεων.

Τολμά το πολιτικό μας σύστημα να ξεπεράσει τις διάφορες αναχρονιστικές ιδεολογικές προσεγγίσεις που μας διακρίνουν και μας χωρίζουν επιβλαβώς, ακόμα και στα πιο κρίσιμα εθνικά θέματα, ως ομάδες και κόμματα; Σήμερα η κοινή επιθυμία του λαού της Κύπρου είναι όπως το πολιτικό σύστημα επιδείξει αυτή την τόλμη. Συνεπώς, χρειάζεται όπως αυτό σεβαστεί την επιθυμία του λαού και προχωρήσει στην τομή της συνεργασίας και της κοινής προσπάθειας.

Αντώνης Κάκας

Καθηγητής Υπολογιστικής Λογικής, Τμήμα Πληροφορικής, Πανεπιστήμιο Κύπρου